

ком, године 1848 у видинском округу били су озбиљни устаници па се упушише у крви.

Завера трновска у години 1835—36 окончала се тиме, што су десеторица главара варошких повешани, а та је казна извршена без икаква суда. Бугарска експедиција из Браилова прође без трага, јер јој недостајаше усредсређена снага.

И године 1856, кад султан натериваше Хришћане да му доставе адресу захвалности па да Европи може очи да замаже, Бугари су се са старим Дедом Николом такође дизали у Балкану. 400 горштака бејаше Дедо Никола сакупио и имаше изгледа да ће успети. Али пуче гласъ да је Никола турска увода, па му се на то чета растури. А како се цела ствар свршила? Дедо Никола би погубљен као и сви остали, који бејаху похватани, а Турци огласише да је сав устанак био играчка.

Покрет у години 1862 прошао је овако исто.

Власти похвататај и криве и невине и све, на кој се најмање шта подозревају, па их и без суда и испита побише. Омладина трновска мораде шта више разбећи се. И за овај покрет рекоше такође да е будалаштина! Свака влада држи се закона, а турска страшне системе покоља.

Који год није влади по ђуди, тога сваког изеде помрчина.

С тога је и готов султан увек да издаје амнестије, јер никога и даје да се осуди, а ипак подају главари, подају представници интелигенције!

О покрету од год. 1840, који ни с које стране не бејаше потпомогнут, *нишки је паша* са сваком почашћу отпратио у Цариград све главаре, да тамо султану кажу шта е народу тешко. Ниједан се од њих не врати кући“.

**Видов дан**, г. VI, бр. 244, стр. 1 отъ 31 дек. 1866 год.

1868.

Ето какви прѣдѣли има *Бѣлария* и, кои сѣ главнитѣ градове вѣ нея, споредѣ статията: „*Нешто*